

Йото Хитов.

РОДИНА И РОДОЛЮБЦИ В БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА ПЕСЕН.

I. РОДИНА.

1. Под „българска народна песен“ ний разбираме ония песни, които сж изпети от незнайни български певци в незнайни и незапомнени времена и се предават от поколение на поколение, преживяват век след век, за да достигнат последната си вечност най-млади и най хубави. Те увличат сжвременика с джха на вечна пролет, с тишината на отлежала грижа, сжс спокойствието на божествената прямота, с джлбочината на борческа вечност. С пжстротата на ради и неради български земни дни.

Техния вджхновен певец пее и плаче за себе си, хвали и кори другите, моли и проклина боговете, храни и губи вяра в сждби — пее окрилван и обезкрилван, пее свободен и робен, прокуден в чужбина жали по родина.

В градината на българската народна песен е всекога приятно да бждеш. Че в дни на родни мъжи ще найдеш другари из нейните родни усои и с тях ще катурнеш тежжк камжк от сжрдце.

Че в дни на покруса ще ти се допее сред нейните вечно зелени надежди. Че в дни на отчаяние ще подкрепиш дух в нейния безсмжртен юнашки парк и в дни на щастлива самозабрава ще отмерваш стжпките си, заджржан от тежината на нейната голема мждрост.

За сладката целувка, за нежната милувка, за джлбоката поука и неозрима ширина, с която посрещат и изпращат тези песни пжтника кжм българската вечност е излишно да се пише. Те могат само да се усетят от всеки читател, ако той се вджхновява от големия земен идеал: да остава и неговия род мощна шарка вжрху статуята на чистата свржхвечна красота. Нетребва човек да е само българин, стига да се вджхновява от нашите мисли относно смисгла на живота, за да почувства неизказваемата джлбочина и красота, майчината погала и бащината пожала, които тези песни излжчват от себе си като страдна земя кжрвави и бели цветя.

Всичко това се пази под бащина стреха или трепка като бели и черни птици над родния край.